



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 94
din 06.02.2019

Dosar nr: 196/2018

Petiția nr: 1590/21.03.2018

Petentă:

Reclamat: Sectorul 3 al municipiului București

Obiect: neacordarea unui loc de parcare gratuit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul procedural al petentei

1.

Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamatului

2. Sectorul 3 al municipiului București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petenta sesizează CNCD cu privire la refuzul autorității locale de a-i acorda un loc de parcare gratuit, conform Legii nr. 448/2006

III. Citarea părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților în data de 24.04.2018.

IV. Susținerile părților

6. Petenta, persoană cu handicap accentuat, a solicitat Direcției de taxe și impozite locale Sector 3 acordarea unui loc de parcare gratuit, conform Legii privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Petenta se consideră discriminată de răspunsul direcției de taxe și impozite locale, întrucât i s-a încălcat un drept prevăzut de lege.

Susținerile Reclamațiilor

8. Sectorul 3 al municipiului București invocă excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că doar pune în aplicare Hotărârea Consiliului General al municipiului București.

Astfel, se arată că prevederile art. 3 din anexa 3 la HCGMP nr. 124/2008, stabilite în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 448/2006 limitează posibilitatea de decizie a Consiliului local, acesta fiind doar administrator și nu decident.

Potrivit prevederilor Hotărârii Consiliului General al Municipiului București competențele privind parcare revin Consiliului General al municipiului București și Primarul General al municipiului București care stabilesc zonele de parcare, administrează direct și supervizează managementul serviciilor privind parcare, stabilesc taxele/tarifele locale pentru folosirea serviciului de parcare sau aprobă tarifele propuse de operatorii serviciilor de parcare, iar Consiliile locale de Sector au doar atribuții privind administrarea parcărilor de reședință potrivit art. 7 din Anexa 3 la HCGMP 124/2008.

9. Pe fondul cauzei, reclamata susține că potrivit prevederilor art. 3 din Anexa 3 la HCGMP 124/2008 atribuirea spre folosință în mod gratuit a locurilor de parcare din parcările de reședință numai autovehiculelor special destinate persoanelor cu handicap locomotor, au fost determinate de situația reală cu care se confruntă municipiul București privind locurile de parcare raportat la numărul mare de posesori de vehicule și de spațiul insuficient ce se poate aloca parcărilor de reședință, încercându-se a se soluționa cu prioritate problema persoanelor cu dizabilități, în special a celor cu handicap .

Totodată, reclamatul susține că din interpretarea art. 65 pct. 51 din Legea nr. 448/2006 reiese cu certitudine faptul că solicitantul trebuie să facă dovada că are "nevoie" de acest loc de parcare, ceea ce în cazul persoanelor cu handicap locomotor este de necontestat, acesta fiind și motivul pentru care se acordă prioritate.

V. Motivele de fapt și de drept

9. Pe cale de excepție, Colegiul director urmează să respingă excepția lipsei calității procesuale pasive a Sectorului 3 București, întrucât Consiliu local al sectorului 3 București stabilește prin Regulament atribuirea locurilor din parcările de reședință de pe raza Sectorului 3 al Municipiului București.

Art. 7 alin. 1 din HCGMP 124/2008 stipulează faptul că parcajele de reședință se află în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor Municipiului București.

10. În fapt, **Colegiul director reține refuzul acordării unui loc de parcare de reședință petentei, persoană cu handicap.**

11. **În drept**, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudentei sale, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV). Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta "inegalități de fapt" între acestea. Într-adevăr, în anumite

situații, eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14 (a se vedea în acest sens cauza “relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium”, § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97 și altele). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că **o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane**. De asemenea, Curtea a statuat că **discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto**. (cauza *Zarb Adami v. Malta*, no. 17209/02, § 76).

Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others*, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE* (Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91).

12. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director al CNCD analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

13. Astfel, potrivit Art. 1 alin.2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată “Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice”. Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată definește conceptul de discriminare prin care se înțelege “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. De asemenea, potrivit art. 2 alin.3: „Sunt discriminatorii ...

prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”.

14. Raportat la prezenta speță, Colegiul director reține următoarele: petenta, persoană cu handicap accentuat, a solicitat un loc de parcare gratuit, în baza Legii 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap. Reclamatul arată că aceste locuri se acorda cu prioritate, fără licitație și în mod gratuit persoanelor cu handicap locomotor. În acest sens, reclamatul invocă HCGMB nr. 124/2008.

15. În analiza plângerii, Colegiul director ia de art. 65 al. 5 din Legea 448/2006 care stipulează că “în locurile de parcare ale domeniului public și cât mai aproape de domiciliu, administratorul acestora repartizează locuri de parcare gratuită persoanelor cu handicap care au solicitat și care au nevoie de astfel de parcare”.

16. Astfel cum reiese din textul de mai sus, legea nu face distincție între categoriile de persoane cu handicap și stipulează în mod clar și concret „persoanelor cu handicap”.

17. Or, a face distincție între categoriile de persoane cu handicap prin stabilirea unor criterii de acordare a acestor locuri de parcare (distincție stabilită de către Consiliul local în funcție de gravitatea handicapului), se creează o diferențiere fără o justificare obiectivă.

Chiar și în situația în care Hotărârea CG nr. 124/2008 a municipiului București face această distincție, prin punerea ei în aplicare de către consiliile locale ale municipiului București se crează efecte discriminatorii pentru persoanele fără handicap locomotor.

Astfel, chiar dacă HCGMP nr. 124/2008 dispune că prioritate au persoanele cu handicap locomotor, legea specială nu distinge și astfel se crează o discriminare între persoanele cu handicap.

18. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director consideră ca fiind neustificată neacordarea unui loc de parcare gratuit, în baza Legii nr. 448/2006 pe motiv că petenta nu are handicap locomotor și constată încălcarea prevederilor art. 2 alin (1) și (4) coroborat cu art. 10 lit h) din OG nr. 137/2000, republicată,.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.(2), din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 și al. 4 și art. 10 lit h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea reclamatului, Sectorul 3 al municipiului București, cu amendă contravențională în valoare de 1000 lei, potrivit art.2 alin.11 și art. 26 alin.1 din

O.G. Nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii

6.1. Amenda contravențională se va plăti la Administrația Financiară a municipiului București, conform Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Data redactării: 18.02.2019

Motivat în fapt și în drept Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely